

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 sierpnia 2011 r.

DOLiS/DEC-823/11

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 i z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana Z.F., o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją z dnia 5 maja 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-341/11/20708,20711), mocą której Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia skargi Pana Z.F. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Z Uniwersytet,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.F., zwanego dalej też Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Z Uniwersytet, zwany dalej także Z. Skarżący wskazał, że Z przetwarza jego dane osobowe, zawarte w jego prywatnej korespondencji prowadzonej w 2007 r. z innymi pracownikami uczelni, w sposób sprzeczny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Pan Z.F. wskazał ponadto, że jego dane osobowe zawarte w ww. dokumentach zostały udostępnione przez Z jako dowody w sprawie sądowej, która według Skarżącego nie miała związku z ich treścią. Wobec powyższego Skarżący sformułował wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wnioski o „stwierdzenie naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z przechowywaniem w archiwach publicznej uczelni oraz ujawnieniem moich prywatnych listów przesłanych do kilku współpracowników”.

W celu rozpatrzenia tego wniosku Generalny Inspektor przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan Z.F. jest pracownikiem naukowym Z Uniwersytetu.

2. W 2007 r. Skarżący wystosował do Prezydenta RP pismo zawierające zarzuty skierowane pod adresem Pana dr hab. inż. A.B., prof. nadzw. Politechniki S, zwanej dalej też PS (poprzednika prawnego Z), w związku z prowadzonym wówczas wobec niego postępowaniem o nadanie mu tytułu naukowego profesora.
3. O powyższym fakcie Z (wówczas Politechnika S) został poinformowany pismem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych z dnia [...] lutego 2007 r., którym Sekretarz Komisji zwrócił się do ww. uczelni o ustosunkowanie się do zarzutów postawionych przez Pana Z.F., ich zasadności oraz wpływu na stanowisko Z w kwestii przedstawienia Pana dr hab. inż. A.B. do tytułu naukowego profesora (kopia pisma w aktach sprawy).
4. W reakcji na przedmiotowe pismo oraz zarzuty Skarżącego Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki S zwołała na dzień [...] marca 2007 r. nadzwyczajne posiedzenie, w toku którego głos zabrali m.in. Pan dr hab. inż. S.D., Pan dr hab. inż. R.P., prof. PS, Pan dr inż. J.G., Pan dr hab. inż. S.G., prof. PS oraz Pan prof. dr hab. inż. M.W.
5. Ustosunkowując się do zaprezentowanych przez ww. pracowników naukowych Z wypowiedzi, odnoszących się do zarzutów skierowanych przez Pana Z.F. pod adresem Pana dr hab. inż. A.B., Skarżący skierował pocztą elektroniczną do każdego z nich pismo, w którym przedstawił swoje stanowisko wobec ich opinii wyrażonych podczas Rady Wydziału w dniu [...] marca 2007 r. (kopie pism w aktach sprawy).
6. Adresaci przedmiotowych pism Skarżącego uznali, że ich treść stanowi kontynuację dyskusji wszczętej podczas posiedzenia Rady Wydziału i dlatego przekazali tę korespondencję do Z.
7. Ww. pisma Skarżącego zostały włączone do prowadzonej przez Z dokumentacji, związanej z nadaniem Panu dr hab. inż. A.B. tytułu naukowego profesora, która odzwierciedla i utrwała przebieg postępowania związanego z nadaniem tytułu naukowego pracownikowi uczelni.
8. Pismem z dnia [...] listopada 2010 r. Sąd Rejonowy w S V Wydział Karny w sprawie o sygn. [...] z oskarżenia prywatnego Skarżącego przeciwko jednemu z pracowników Z zwrócił się do tej uczelni o przedłożenie dokumentów w postaci m.in. „pisma Prodziekana ds. Organizacji i Finansów dr hab. S.D. z dnia [...] kwietnia 2007 r. do Rektora Politechniki S, prof. dr hab. inż. W.K., dotyczącego twierdzeń Z.F., odnoszących się do manipulowania przez S.D. Radą Wydziału Elektrycznego w trakcie jej nadzwyczajnego posiedzenia w dniu [...] marca 2007 r.”. W odpowiedzi na to wezwanie Z w dniu [...] grudnia 2010 r. przesłał ww. Sądowi pisma stanowiące przedmiot niniejszej sprawy.
9. Jak wskazał Rektor Z w złożonych w sprawie wyjaśnieniach, „omawiana korespondencja stanowi część przechowywanej w Z dokumentacji związanej z nadaniem A.B. tytułu naukowego profesora. Dokumentacja ta nie ma cech kartoteki, skorowidza, wykazu ani innego zbioru ewidencyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych. (...) Wobec faktu, iż zarzuty sformułowane przez prof. Z. F. wywołały formalną reakcję Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych, obowiązkiem władz Z było zachowanie dokumentacji związanej z ich wyjaśnieniem”. Zaś odnosząc się do kwestii udostępnienia Z przedmiotowej korespondencji przez jej adresatów, Rektor ww. uczelni podkreślił, że „uprawnienie adresata korespondencji do swobodnego nią dysponowania wynika z przepisu art. 82 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Adresaci byli

uprawnieni zapoznać z treścią pisma prof. Z. F. m.in. władze uczelni, szczególnie, że jak to już wcześniej wskazano, pisma te miały związek z odbytym nadzwyczajnym posiedzeniem Rady Wydziału”.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie organ wydał w dniu 5 maja 2011 r. decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC-341/11/20708,20711), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku.

W ustawowym terminie Pan Z.F. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skarżący przedstawił zarzuty dotyczące ustalonego przez GİODO stanu faktycznego, kwestionując legalność udziału wskazanych osób w ww. posiedzeniu Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki S, oraz odnośnie do uznania przez nich przedmiotowych pism Skarżącego za kontynuację dyskusji wszczętej podczas tego posiedzenia. Ponadto Skarżący podniósł, że „Sąd Rejonowy S, pismem z dnia [...].11.2010 r., zwrócił się do Z o przedłożenie pisma prodziekana S. D. z dnia [...].04.2007 r. Jednakże Sąd ten nie żądał ujawnienia mojej korespondencji skierowanej do pracowników PS. (...) Przekazanie tych pism do Sądu nie można uznać za udzielenie pomocy Sądowi, bo Sąd się o nie [nie] zwracał (i nie mają one związku z tą sprawą)”. Skarżący wskazał: „Nie jest mi znana żadna taka decyzja Sądu, która zobowiązywałaby kogokolwiek do przekazania Sądowi moich pism adresowanych do pracowników PS, które zostały przekazane Sądowi. (...) Dlatego też twierdzenie GİODO, że »przekazanie tych pism do Sądu było niezbędne« jest oczywiście błędne i niczym nie uzasadnione”. Skarżący uznał, że „upublicznienie tych pism i danych osobowych ich autora, w jawnym procesie sądowym, nie ma żadnej podstawy prawnej i nie było uzasadnione art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, ani żadnymi innymi przepisami, czy też żądaniem Sądu lub czymkolwiek innym”.

W związku z powyższym wnioskiem Skarżącego Generalny Inspektor zwrócił się do Rektora Z o ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w tym wniosku, w szczególności odnośnie do podstawy prawnej przekazania przez Z Sądowi Rejonowemu w S pism skierowanych przez Skarżącego do pracowników tej uczelni wymienionych w pkt 4 stanu faktycznego decyzji.

W odpowiedzi z dnia [...] lipca 2011 r. (znak: [...]) Rektor Z wyjaśnił, że ww. sąd V Wydział Karny zwrócił się pismem z dnia [...] listopada 2010 r. do Dziekana Wydziału Elektrycznego Z o przedłożenie sądowi w terminie 7 dni określonej w tym piśmie dokumentacji. W celu przedłużenia tego terminu i wyjaśnienia treści pisma sądu kierownik dziekanatu ww. wydziału, Pani Z.G., w uzgodnieniu w Dziekanem tego wydziału, dr hab. inż. S.D., skontaktowała się telefonicznie z sędzią K.G. z ww. sądu. Rektor Z wskazał, że: „Sąd wyraził zgodę na wydłużenie terminu wykonania zarządzenia, a jednocześnie w trakcie rozmowy wyjaśnił, że do protokołu nadzwyczajnego posiedzenia Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki S z dnia [...] marca 2007 r. należy dołączyć wszelkie dokumenty z tym posiedzeniem bezpośrednio związane. W wykonaniu tak sprecyzowanego polecenia Sądu Rejonowego, Dziekan Wydziału Elektrycznego Z w dniu [...].12.2010 r. przekazał temu sądowi m.in. pismo z dnia [...].05.2007 r. wraz z załączonymi pismami Z. F. adresowanymi do pracowników Wydziału Elektrycznego. Fakt, że Sąd Rejonowy przyjął przedmiotowe dokumenty i włączył je do akta sprawy [...] świadczy o tym, że zostały one dostarczone w ramach obowiązku nałożonego na Z przez władzę sądowniczą w powołanym wyżej zarządzeniu”. Rektor Z wskazał, że

podtrzymuje stanowisko, że „korespondencję prof. Z. F. przekazano Sądowi Rejonowemu w S w ramach realizacji nałożonego na Z na mocy art. 15 § 2 kpk obowiązku udzielania pomocy organom prowadzącym postępowanie karne”.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu, Skarżący nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, które uzasadniałyby jego zmianę.

Podkreślenia wymaga, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy ich administrator legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej z materialnych przesłanek wskazanych w art. 23 ust. 1 ustawy. W myśl tego przepisu przetwarzanie danych (w tym ich udostępnianie innym podmiotom) jest legalne nie tylko w razie wyrażenia zgody przez osobę, której dane dotyczą (pkt 1), ale też gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) oraz gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołane przepisy oraz okoliczności sprawy, Generalny Inspektor podtrzymuje wyrażone w zaskarżonej decyzji stanowisko, że przetwarzanie przez ZUT danych osobowych Skarżącego w zakresie jego prywatnej korespondencji prowadzonej w 2007 r. z innymi pracownikami tej uczelni znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Przepis ten wymaga, aby usprawiedliwiony cel realizowany przez administratora danych był prawnie uzasadniony. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.) postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki. Z powyższego wynika, że do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania tytułu profesora Panu dr hab. inż. A.B., profesorowi nadzw. PS, właściwa była Rada Wydziału Elektrycznego ówczesnej Politechniki S (obecnie Z). W ocenie organu zasadne było zatem włączenie do dokumentacji związanej z tym postępowaniem przekazanej przez pracowników ww. wydziału Z korespondencji dotyczącej zarzutów Pana Z.F. pod adresem Pana dr hab. inż. A.B., sformułowanych przez niego pierwotnie w piśmie skierowanym do Prezydenta RP, które następnie przekazane zostało Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych. Nie ulega również wątpliwości, że wobec zwrócenia się przez tę komisję o ustosunkowanie się Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki S do postawionych zarzutów Pana Z.F., ich zasadności oraz wpływu na stanowisko Rady ww. wydziału w kwestii przedstawienia Pana dr hab. inż. A.B. do tytułu naukowego profesora, niezbędne było gruntowne zbadanie sprawy przez Z, czemu służyć miało zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady ww. wydziału, jak również zgromadzenie dokumentacji związanej z zarzutami sformułowanymi przez Pana Z.F., w tym korespondencji Skarżącego z pracownikami ww. uczelni, której treść stanowiła kontynuację dyskusji wszczętej podczas ww. posiedzenia. Stwierdzić zatem należy, że przetwarzanie przez Z danych osobowych Skarżącego, zawartych w korespondencji wskazanej przez niego w skardze do Generalnego Inspektora, miało na celu jedynie rzetelne ustosunkowanie się do jego zarzutów sformułowanych w toku prowadzonego przez Z postępowania

o nadanie tytułu profesora, a w konsekwencji było niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych, czyli Z.

Na podstawie wyjaśnień Rektora Z złożonych w niniejszej sprawie Generalny Inspektor zasadnie uznał, że zakwestionowane przez Skarżącego przetwarzanie jego danych osobowych nie naruszało jego praw i wolności, skoro jak wskazano, pisma, w których były one zawarte, stanowią jedynie część dokumentacji zgromadzonej w przeprowadzonym przez Z postępowaniu w sprawie nadania tytułu profesora Panu dr hab. inż. A.B., a ww. dane przetwarzane były w toku tego postępowania, prowadzonego na podstawie wskazanych przepisów prawa. Podnieść należy, że w tych wyjaśnieniach wyraźnie podano: „W toku przedmiotowego posiedzenia zabrali głos m.in. pracownicy naukowci – adresaci załączonej korespondencji. Wystosowane przez prof. Z. F. pisma ich adresaci uznali za kontynuację dyskusji wszczętej podczas posiedzenia Rady Wydziału, dlatego uznali za konieczne powiadomić o niej władze Uczelni”. Podkreślenia wymaga, że nie jest rolą GODO badanie, kto i na jakich zasadach mógł brać udział w tym posiedzeniu. Wobec powyższego zarzuty podniesione w tym zakresie przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy uznać należy za niezasadne.

Generalny Inspektor nadal nie znajduje podstaw do podważenia legalności udostępnienia przez Z danych osobowych Skarżącego zawartych w przedmiotowej korespondencji z jego współpracownikami Sądowi Rejonowemu w S. Podstawę prawną tego działania stanowi art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. W niniejszej sprawie obowiązek udostępnienia przez Z danych osobowych Pana Z.F. ww. sądowi determinowały przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.). Zgodnie bowiem z art. 15 § 2 tej ustawy wszystkie instytucje państwowe i samorządowe są obowiązane w zakresie swego działania do udzielania pomocy organom prowadzącym postępowanie karne w terminie wyznaczonym przez te organy.

Powyższe potwierdził Rektor Z w wyjaśnieniach złożonych w związku z wnioskiem Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wskazano w nich na uzyskane z ww. sądu, a dotyczące treści pisma tego sądu z dnia [...] listopada 2010 r. wyjaśnienie, że do protokołu nadzwyczajnego posiedzenia Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki S z dnia [...] marca 2007 r. należy dołączyć wszelkie dokumenty z tym posiedzeniem bezpośrednio związane. W wykonaniu tego polecenia sądu Dziekan Wydziału Elektrycznego Z przekazał temu sądowi m.in. pismo z dnia [...] maja 2007 r. wraz z załączonymi pismami Z. F. adresowanymi do pracowników tego wydziału. Zdaniem Rektora: „Fakt, że Sąd Rejonowy przyjął przedmiotowe dokumenty i włączył je do akta sprawy [...] świadczy o tym, że zostały one dostarczone w ramach obowiązku nałożonego na Z przez władzę sądowniczą w powołanym wyżej zarządzeniu”. Rektor Z podtrzymał stanowisko, że „korespondencję prof. Z. F. przekazano Sądowi Rejonowemu w S w ramach realizacji nałożonego na Z na mocy art. 15 § 2 kpk obowiązku udzielania pomocy organom prowadzącym postępowanie karne”.

Podkreślić zatem ponownie należy, że udostępnienie przez Z danych osobowych Skarżącego zawartych we wskazanych przez niego w skardze pismach Sądowi Rejonowemu w S na jego żądanie wyrażone w piśmie z dnia [...] listopada 2010 r. znajdowało prawne uzasadnienie w powołanym przepisie Kodeksu postępowania karnego.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) od tej decyzji strona ma prawo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).